

Propojen s Bohem

Pozdrav:

Milí přátelé a hosté, dnes je na programu **slavnost Křtu**. A já Vás vítám na těchto jedinečných bohoslužbách slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 84, 4-6)

4 Vždyť i vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mláďata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože!

5 Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.

6 Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť.

Píseň: EZD 623 - Důvěřuj se v Pána

Slůvko dětem:

Ukázat zavřenou Bibli (můžeme ji zabalit do šátku) – co je to? Co je to za knihu? Co musíme s knihou udělat, abychom zjistili, o čem je? (Otevřít ji, číst, vyprávět...)

Píše se v té knize taky o nás? Proč tu knihu otvíráme v kostele každou neděli? Otvíráte ji taky doma?

Podobně, když někdo listuje něčím albem fotografií, u mnoha snímků neví, kdo na nich je nebo co se tam děje. Důležité jsou souvislosti.

V Bibli jsou příběhy o Pánu Bohu a o lidech. Taky o nás. Čteme ji proto, abychom trochu věděli, jaký Pán Bůh je a že s ním můžeme počítat, spolehnout se na něj.

Ale samotné čtení nestačí, Bible je pořád tajemstvím.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Modlitba:

Nebeský Otče, svěřil jsi nám děti, abychom je vychovali k tvé oslavě. Stvořil jsi je k svému obrazu a křtem je přijímáš za své. Jsou to i naše děti, po nás zdědily své vlohy a sklony, ale zároveň jsou to tvoje děti a mají tvými zůstat. Prosíme, Pane, žehnej jim. Ochraňuj je v nebezpečích života a v pokušeních. Dej jim dobré kamarády a upřímné přátele. Osvět' je při volbě povolání, aby tě mohli oslavit spoluprací na tvém díle. Nám pak, pomoz, abychom je vedli k tobě s cílevědomou důsledností a se srdečnou dobrotou. Dej nám, abychom se na nich dočkali radosti. Kéž ti můžeme říci: Zde jsou děti, které jsi nám svěřil. Amen.

Křest

Představení křtěného:

Milý bratři a sestry, máme velikou radost, že můžeme přijmout křtem do Boží rodiny a do našeho společenství toto malé děťátko: **Štěpánku Šulganovou**, dceru Pavla Šulgana a Barbory Rousové, kteří požádali o křest.

Staršovstvo našeho sboru se ke křtu vyjádřilo přejně a radostně.

Za kmotry si rodiče pozvali: **Tomáše Klímu a Ivetu Stojanovovou**

Slova ustanovení křtu: (Mt 28,18-20)

Slyšme slova ustanovení křtu. Pán Ježíš Kristus praví:

18 „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

19 Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého

20 a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Křestní zvěstování:

Ježíš Kristus zaslíbil svou přítomnost tam, kde se dva nebo tři sejdou v jeho jménu. Věříme, že v Duchu svatém je uprostřed nás i v tomto shromáždění. Při křtu je dítě odevzdáno a zasvěceno Kristu a uvedeno do obecnství sboru. Sbor je přijímá, přimlouvá se za ně v modlitbách a zavazuje se spolu s rodiči a kmotři, že bude pečovat o jeho vzdělání ve víře, tak aby se k ní pokřtěný sám přiznal (zpravidla při konfirmaci) a nesl její ovoce. Sbor to činí v naději, že každý, kdo je pokřtěn, obdrží jedinečné obdarování samotným Bohem.

- 1) **Milí rodiče!** Vám byla darovaná Štěpánka. Toto ženské jméno má řecký původ a znamená „**věvec**“. Právě vavřínový věvec se totiž ve starém Řecku užíval jako pocta vítězům, byli jím korunováni významní lidé. Vy dnes přinášíte **svoji dceru Štěpánku** do shromáždění, aby byla korunovaná křtem. Svobodně jste se rozhodli jít touto cestou – cestou Boží ochrany a milosti.
 - proto se obracím na vás, milí rodiče, a ptám se, jestli je křest vaší dcery Štěpánky, vašim svobodným rozhodnutím? Jestliže tomu tak je, odpovězte zřetelně a nahlas: Ano.
- 2) **Milí kmotři!** Kmotr – při vyslovení tohoto slova se nám vybaví nejspíše film toho jména, gangsterské drama. Ovšem svůj domov a svůj původní význam má slovo kmotr v církvi. „**Patrinus**“, které původně znamenalo „**ručitel**“ nebo „**přímluvce**“, ale latina zná také slovo compater – doslova přeloženo: „**spoluotec**“, „**spolumatka**“. Proto si vás rodiče vybrali, protože spoléhají na vaši službu, která přesahuje to, čemu se zpravidla říká přátelství. Nést zodpovědnost za toto dítě je skutečným hrdinstvím.
 - proto se obracím na vás, milí kmotři, a ptám se, jestli budete nápomocný rodičům, ale především Štěpánce? Jestliže tomu tak je, odpovězte zřetelně a nahlas: Ano.
- 3) **Milí teplický sbore!** Vy jste povoláný ke společenství, které má být pomocí v každém čase a pro každého. Vaším úkolem je nést toto dítě na svých modlitbách.
 - proto se obracím na vás, milí teplický sbore, a ptám se, jestli přijímáte Štěpánku jako členku tohoto sboru? Jestliže tomu tak je, odpovězte zřetelně a nahlas: Ano.

Svátost křtu v sobě skrývá mnoho významů. Tím nejpodstatnějším, je **dar nového začátku, dar nového života**. Všichni (jak rodiče, tak kmotři, rodina i sbor) proto společně pamatujme, že křtem **Štěpánky** na sebe bereme závazek odpovědnosti, před Pánem Bohem i před lidmi.

Křestní vyznání:

A tak nyní všichni společně vyznejte víru v Boha Otce, Syna i Ducha svatého, na kterou toto dítě má být pokřtěno. Učinné to slovy **Apoštolského vyznání víry**, které spojuje křesťany všech dob a církví.

Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.;

Modlitba:

Milosrdný Bože! Do tvých rukou vkládáme toto dítě a spoléháme na Tvou ochranu. Dej, aby znamení křtu dnes i navěky pečtilo život a odpuštění. Amen.

Přistupte ke stolu Páně.

Křestní akt: (Marek 10,14)

14 „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.

Milá Štěpánko, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Požehnání křtěnému: (Iz 43, 1-2)

1 „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi má.

2 Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí.

Předání osvědčení o křtu:

Modlitba po křtu:

Prosíme tě, Pane, za rodiče a kmotry: Dej, ať tě věrně následují, aby svému dítěti dávali dobrý příklad. Prosíme tě, Pane, za rodiny našeho sboru, ve kterých vyrůstají děti: Ať v nich ustavičně přebývá tvá láska.

Píseň: EZ 161 - Tebe, Bože, chválíme

Kázání: (Mt 28,19)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše, v 28 kapitole, ve 19 verši.

Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého

Milí přátelé.

Co je „křest“? Začnu slovy, co křest není. Není to „*uvedení na trh nového výrobku*“, a není to ani „*představení nového CD*“. Křest není „*formalita*“, ale událost dotýkající se celého zbytku života. Křest není „*vyvrcholením náboženského života člověka*.“ Je teprve začátkem **úžasné a dobrodružné cesty života s Bohem.**

Slovo „*Křest*“ (řecky: baptizein) znamená „*ponoření*“. Ale pro křesťany to není ponoření do vody, ale do „*Krista*“. Kdybychom byli ponořeni jen do vody, nenazývali bychom se v češtině „*křesťané*“, ale „*vodníci*“ (od vody). Voda je tu chápána jenom jako symbol.

Křest nemá být neosobní, rituální, zautomatizovaný zážitek, nebo prožitek. Křest má být osobní rozhodnutí, když se to týká dospělých, nebo rozhodnutí jejich zákonných zástupců, když se to týká dětí.

Když Ježíš po svém vzkříšení odcházel k svému Otci, řekl, abychom křtili ve jméno Boha Otce, Syna i Ducha svatého. Být „*pokřtěn ve jméno*“, tudíž znamená „*být začleněn*“ do společenství s Otcem, Synem a Duchem svatým.

Ke křtu patří především změna. Změna mysli. Změna srdce. Změna toho, co jsme doposud žili. Ta změna se projevuje, tak, že se o Boha přestaneme zajímat jen tak mimochodem. Na místě jsou otázky, diskuse a poznávání.

Co tedy znamená být pokřtěn? Snad by pomohlo slovo „*adopce*“, kdy malé dítě se přinese do rodiny, ve které se sice nenarodilo, ale která se teď stará o něho a které on dává radost a budoucnost. Taková je radost v nebi, když hříšník činí pokání, když do Boží rodiny přijde nové dítě. Adopci se člověk stane součástí jiné rodiny. **Takhle nějak to má člověk, který byl křtem propojen s Bohem.**

Bůh nás přijímá za dceru, nebo za syna. My přijímáme Boha za Otce a spolu tvoříme rodinu. Stáváme se součástí Božího společenství. A tak už nejsme otroci, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.

Křtěný člověk je teda adoptován do Boží náruče.

A dovolím si ještě jeden příklad – **vlak s několika vozy.** (obrázek.)

- První vůz je parní lokomotiva. Vlak se nějak pohybuje, něco ho pohání. Stejně jako naše životy.
- Vagon – uhlák, osobní, jídelní, cisternový, lůžkový, služební

Jsou spojeny za sebe. Doufám, že se shodneme, že nejdůležitější je lokomotiva, která vagony táhne.

Kam to jede? Kde je cíl? Přihlížet, jet, naskočit do jedoucího vlaku? Užívat života jako nějakého výletu?

Takový vlak vydává především pravdu o mně samotném. Pravdu o tom, jaký jsem. Hodnoty, jaké uznávám. Určujeme si, co bude vepředu a co až na konci. Nebo, co tam vůbec nebude.

Všichni lidé jsou v tomto pozemském životě jako na cestě neboli na kolejích. Náš život je poutí v čase. **Sedíme ve vlaku a jedeme.** Je ovšem nejdůležitější otázkou, ve kterém vlaku člověk jede a sedí ve správném vlaku, má skutečný cíl? Nebude stačit nastoupit do správného vlaku, ale skutečně bude záležet na způsobu, jak využijeme čas jízdy.

Křtem se ta jízda mění na jedinečnou, dobrodružní a neopakovatelnou. Skončím slokou z písně „*Vlak Boží*“ (S 355). Vstupte, jízda s ním je levná, jet každý může v něm, tam druhá třída není, ani rozdíl v cestovním.

Píseň: EZ 384 – Pomoz, mi, můj Pane

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Prosme Tě Bože náš

- za spravedlivý mír, abychom my i ti, kdo přijdou po nás, mohli žít v pokoji a bezpečí
- prosme za celý svět, aby lidé různě věřící a různě smýšlející žili ve vzájemné úctě a pochopení
- prosme za všechny, kdo trpí, aby nezůstali ve své bolesti osamoceni a bez pomoci
- prosme za rodinu, ve které bude malá Štěpánka vyrůstat, a také za její kmotry, kteří jí budou nablízku
- prosíme tě, Bože, za všechny, kteří byli pokřtěni v Krista: Pomáhej jim, aby ti věrně sloužili
- prosíme tě za všechny trpící, nemocné, staré a opuštěné: Dej, abychom na ně nikdy nezapomínali
- prosíme tě nauč nás přijímat bohatství tvých darů tak, abychom byli stále pevněji připoutáváni k tobě
- dej moudrost našim představeným a všem, kteří nám vládnou, ať poznají, co je dobré a spravedlivé
- posiluj ty, kdo vládnou, aby pečovali o skutečné hodnoty lidské kultury
- dej, ať zachováváme všechna Tvá slova, a nedopust', aby nás zmátl svět.
- Bože náš, buď odměnou obětavým otcům a matkám, babičkám a dědečkům, také přátelům, kteří při nás stojí, proto, také k Tobě společně voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 86 – Chvála

Slůvko dětí:

Posláni: (Ef 4, 4-6)

4 Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni;

5 jeden je Pán, jedna víra, jeden křest,

6 jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.

Požehnání: (Nm 6, 24-26)

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: Do tvých starostí